DOSAR nr. 4-147/2026
PIGD 4-26122054-46-4-25092026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

10 noiembrie 2026 **or. Florești**

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța de judecată în componentă:
Președintele ședinței, judecător: Rusu Rosița
Grefier: Mutruc Andreea

cu participarea:
Reprezentantului contravenientului Negru Ion, avocatul Lungu Alexandru, în baza mandatului seria MA nr.2115284 din 05 octombrie 2026
Agentului constatator, Belenciuc Valentin
Persoana în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional Negru Ion
Victima Negru Valentina

examinând în şedinţă publică, în limba de stat, cauza contravenţională de învinuire a lui **Negru Ion**, născut la *****, număr de identificare *****, domiciliat în r-nul. *****,
de comiterea contravenției prevăzute de art.318[1] Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

La 22.09.2026, în privința lui Negru Ion, de către agentul constatator, Belenciuc Valentin fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07 318377, pentru faptul că „ la 18.09.2026, ora 20:30 min., aflîndu-se în s.*****, fiindu-i întocmit ordin de restricție de urgență cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, cu obligarea părăsirii locuinței, contactul vizual, inclusive telefonic, a încălcat ordinul de restricție prin intrarea și prezența lui în locuința victimei Negru Valentina”.

Acțiunile lui Negru Ion au fost calificate în baza art.318[1] Cod contravențional.

La 25 septembrie 2026, potrivit art.395 alin.(1) din Codul contravențional, cauza contravențională, a fost remisă conform competenței spre examinare în fond, Judecătoriei Soroca, sediul Florești, fiind înregistrată cu nr.4-147/2026.

În şedinţa de judecată, agentul constatator Belenciuc Valentin a susținut procesul verbal și a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de arrest contravențional.

În şedinţa de judecată, persoana privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional Negru Ion –a solicitat aplicarea unei pedepse mai blînde.

În şedinţa de judecată, reprezentantului contravenientului Negru Ion, avocatul Lungu Alexandru a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Audiind poziția reprezentantului contravenientului, studiind materialele cauzei contravenționale, în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată

constată că vinovăția lui Negru Ion s-a dovedit pe deplin, fiind corect imputată încadrarea juridică a acţiunilor conform de art.318[1] din Codul contravenţional, reieşind din următoarele considerente.

În ședința de judecată s-a constatat că, Negru Ion, la data de 18.09.2026 ora 20:30 min., a încălcat ordinul de restricție de urgență.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenționale, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Potrivit art. 8 alin.(1) Cod contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăție. (2) Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvîrşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesuluiverbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravențional, la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanța de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art. 318[1] Cod contravențional, neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

În legislația Republicii Moldova, ca și în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea

citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rînd organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.

La fel, instanța evidențiază că, forța probantă a proceselor-verbale, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franţa*, hotărîrea din 7 septembrie 1999), în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional, cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesuluiverbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție. La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În ceea ce privește starea de fapt constatată și în corespundere cu art. 425 Cod Contravențional, se reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional precum: informația telefonică din data de 18.09.2026; plîngerea cet. Negru Valentina din data de 18.09.2026; procesul verbal de audiere a victimei din data de 18.09.2026; chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie din18.09.2026; ordin de restricție de urgență nr.2026380065 din 12.09.2026 prin care s-a dispus: obligarea lui Negru Ion să părăsească imediat locuința comună din satul Ciutulești, raionul Florești, unde domiciliază cu victima/victimele și să nu revină în această locuință în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență; interzicerea lui Negru Ion în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență: - contactul vizual și orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice mod cu fosta soție Negru Valentina; - să se apropie de anumite locuri: locul de muncă, de studii, alte locuri determinate pe care victima/victimele le frecventează; - să păstreze și să poarte armă. Potrivit pct.3, măsurile de restricție stabilite la pct.2 sunt aplicate pentru perioada începînd cu 12.09.2026 ora 14:45 min., pînă la 22.09.2026, ora 14:45; procesul-verbal privind înmânarea actului de procedură, prin care se atestă că ordinul de restricție de urgență nr. 2026380065 din 12.09.2026, a fost înmînat lui Negru Ion la 12.09.2026 ora 14:50 min., fapt confirmat prin semnătura acestuia; ordonanță cu privire la constatarea faptei contravenționale și pornire a procesului contravențional din data de 22 septembrie 2026; procesul – verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 318377 din 22.09.2026, întocmit în privința lui Negru Ion în baza 318^1 din Codul contravențional, în absența făptuitorului.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, Negru Ion, la data de 18.09.2026 ora 20:30 min. a încălcat ordinul de restricție de urgență, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 318^1 Cod contravențional.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu a fost răsturnată în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, precum și din comportamentul contravenientului și declarațiile victimei. Totodată, în cadrul audierii sale contravenientul Negru Ion a recunoscut faptul că la data de 18.09.2026 ora 20:30 min., s-a deplasat pe adresa Ciutulești, r-nul Florești unde locuiește soția sa Negru Valentina pentru a lua ceva. Totodată, instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că, la materialele cauzei a fost anexat copia ordinului de restricție nr. 2026380065 care a fost instituit la data de 12.09.2026 pe un termen de 10 zile (f. d. 6).

Astfel, din materialele cauzei contravenționale cercetate în cadrul ședinței de judecată s-a constatat că, Negru Ion, a săvârșit contravenția prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional și anume neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa I se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În drept, acțiunile lui Negru Ion au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 318[1] Cod contravențional.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 318377 din 22.09.2026, întocmit în privința lui Negru Ion.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravențional.

Astfel, Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al

Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute și nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

În aceeași ordine de idei, instanța specifică că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție din 22.09.2026, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, instanța nu a stabilit că, datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional. Astfel, probele apreciate fiecare în parte și în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

Prin urmare, se impune a fi menționat că, instanța nu a determinat circumstanțele prevăzute în art. 441 al Codul contravențional.

În baza celor menționate, instanța de judecată, consideră că agentul constatator a analizat obiectiv cumulul de probe, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, și just a stabilit vinovăția lui Negru Ion în comiterea contravenției prevăzute de art. 318/1 din Codul contravențional.

Potrivit jurisprudenței CEDO în cauza *Maslova şi Nalbandov contra Rusiei*, Curtea a reiterat importanța soluționării unei cauze în fond, astfel ca instanța națională să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei acuzate de comiterea unui delict, în vederea stabilirii adevărului obiectiv, restabilirii ordinii de drept, ocrotirii și asigurării drepturilor nu numai a acuzatului, dar şi a victimelor infracțiunii. În termeni clari CEDO a reiterat că nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare – exclusiv probele obținute cu încălcarea art. 2 CEDO, adică prin aplicarea torturii. În restul cazurilor, instanțele urmează să dea apreciere probelor obținute cu încălcări procedurale, fiind posibilă ușurarea pedepsei ca recompensă pentru drepturile încălcate (cum este art. 385 alin. (4) din Codul de Procedură Penală).

Astfel, CEDO în jurisprudența sa a reiterat că formalitățile procedurale nu trebuie să predomine asupra fondului cauzei/adevărului obiectiv.

Conform art. 251 Cod procedură penală, „(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. (2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură direct între acestea şi actul declarat nul. (3) În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanţa de judecată dispune, atunci când este necesar şi dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispoziţiilor legale.”

Spre deosebire de reglementările din Codul contravențional, în Codul de procedură penală legislatorul a decis să diferențieze nulitatea absolută de cea relativă. Astfel, potrivit articolului 251 din Codul de procedură penală, se sancționează cu nulitate absolută actul procedural încheiat cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competența *rationae materie* sau *ratione personae*, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia şi la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului ori a traducătorului, dacă sunt

obligatorii potrivit legii. În toate celelalte cazuri de încălcare a normelor procesuale penale, nulitatea actului procedural poate fi invocată numai în cazul în care s-a comis o încălcare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

Astfel, scopul de bază a oricărui proces judiciar este aflarea adevărului şi justa soluționare a cauzei, iar încălcarea prevederilor procedurale în procesul de acumulare a probelor poate servi temei pentru ușurarea pedepsei.

Instanța de judecată reține că prin Hotărârea Nr. 32 din 29 noiembrie 2018 Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar (HCC nr. 28 din 22 noiembrie 2018, § 65). În concluzie, Curtea observă că articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 din Codul contravențional împiedică autoritățile să-și respecte obligațiile procedural pozitive și sunt contrare articolelor 24 și 28 din Constituție. Astfel, constatarea neconstituționalității prevederilor contestate nu împiedică Parlamentul să diferențieze cazurile de nulitate absolută și de nulitate relativă a procesului-verbal cu privire la contravenție. Totuși, până la introducerea acestor amendamente legislative, judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată.

Astfel, prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, apreciindu-le în sensul art. 425 din Codul contravențional, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanța de judecată constată vinovăția lui Negru Ion în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită, dar și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 41 – 43 Cod contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele lui personale.

La aplicarea sancțiunii instanța de judecată ține cont de caracterul contravenției comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei.

Circumstanțe atenuante sau agravante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Pentru ca pedeapsa să-și realizeze funcțiile și scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 32 Cod contravențional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei și naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravențională comisă de contravenient, dar și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritate competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Ținând cont de prevederile art. 41 - 43 Cod Contravențional, luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al faptei contravenționale, inclusiv recunoașterea vinovăției de către contravenient în faza constatării faptei. Cu toate acestea, comportamentul ulterior al acestuia denotă o atitudine nepăsătoare față de gravitatea faptei comise, reflectată inclusiv prin neprezentarea sa nemotivată la ședința de judecată**,** instanța de judecată consideră necesar de-i aplicat lui Negru Ion o sancțiune sub formă de arest contravențional pe un termen de 10 (zece) zile, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care are drept scop corectarea și reeducarea făptuitorului. Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din momentul reținerii.

În conformitate cu art. art. 3181, 460, 462, 463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Negru Ion, se recunoaște vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] Cod Contravențional, stabilindu-I sancțiune sub formă de arest contravențional pe un termen de 10 (zece) zile, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din momentul reținerii.

Hotărârea cu drept de recurs, la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

Preşedinte de şedinţă,
Judecător **Rusu Rosița**